

Sygn. akt I Ca 203/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Bojakowska

Sędziowie SSO Antoni Smus

SSO Joanna Składowska

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2014 r. w Sieradzu

na rozprawie sprawy

z powództwa B. M.

przeciwko P. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Łasku

z dnia 25 kwietnia 2013 r. sygn. akt I C 866/12

postanawia:

odrzuć apelację.

Sygn. akt I Ca 203/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Łasku

w sprawie z powództwa B. M. przeciwko P. B.

o roszczenie z umowy poręczenia oddalił powództwo w zakresie żądania zapłaty kwoty 19.773,99 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie Sąd postępowanie umorzył.

Po ogłoszeniu powyższego wyroku i podaniu zasadniczych motywów rozstrzygnięcia Sąd I instancji pouczył powoda, że uzasadnienie pisemne ogłoszonego orzeczenia zostanie mu doręczone, jeżeli takie żądanie zgłosi w terminie tygodniowym, tj. do dnia 2 maja 2013 roku oraz że apelację od tego orzeczenia wnosi się do Sądu Rejonowego w Łasku bezpośrednio albo za pośrednictwem poczty w terminie dwutygodniowym od otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem albo do dnia 16 maja 2013 roku, gdy strona nie zgłosi w terminie tygodniowym żądania sporządzenia uzasadnienia.

Odpis wyroku z uzasadnieniem został doręczony powodowi w dniu 22 maja 2013 roku (k. 47). Następnie w dniu 1 kwietnia 2014 roku (data wpływu) powód złożył w Sądzie I instancji wraz z apelacją wnioski o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji.

B. M. wskazał, że uchybienie terminu nie nastąpiło z jego winy, lecz wynikało z siły wyższej – jego choroby i niemożności sporządzenia przedmiotowej apelacji. Skarżący stwierdził, że na skutek choroby nie miał możliwości skontaktowania się z prawnikiem. Powód zaznaczył, że przyczyna niemożności sporządzenia apelacji rozpoczęła się w ostatnim dniu terminu dla złożenia apelacji. Podkreślił, że choroba jego trwa od tamtej daty do dnia 1 kwietnia 2014 roku, w którym to dniu udał się do prawnika, który sporządził mu przedmiotowy wniosek i apelację. Skarżący stwierdził, że nieprzywrócenie mu terminu przez Sąd naraża go na ujemne skutki prawne i materialnoprawne w postaci dochodzenia jego słusznego roszczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Art. 373 k.p.c. stanowi z kolei, że Sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym apelację, jeżeli uległa ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. Zgodnie

z art. 370 k.p.c. Sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisane go terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Należy podkreślić, że w ramach kontroli zachowania wymagań formalnych, którą sąd drugiej instancji przeprowadza na podstawie art. 373 k.p.c., mieści się również sprawdzenie zasadności przywrócenia uchybionego terminu do wniesienia apelacji. Podważenie przez sąd drugiej instancji prawidłowości postanowienia sądu pierwszej instancji o przywróceniu terminu do wniesienia środka odwoławczego w drodze podejmowanej w ramach art. 373 k.p.c. kontroli zachowania ustawowych wymagań co do tego środka, powinno sprowadzać się jednak do sytuacji, gdy w okolicznościach sprawy zachodzi ku temu oczywista podstawa (vide: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 sierpnia 1999 r., III CKN 695/99, OSNC 2000, Nr 3, poz. 51, z dnia 5 lutego 1999 r., II UKN 20/99, OSNP 2000, Nr 8, poz. 327, z dnia 4 grudnia 2002 r., V CZ 161/02, nie publ., z dnia 21 maja 2004 r., V CZ 45/04, nie publ., 5 z dnia 19 sierpnia 2004 r., V CZ 82/04, nie publ., z dnia 23 marca 2007 r., V CZ 16/07, nie publ., z dnia 28 czerwca 2007 r., IV CZ 43/07, nie publ., z dnia 17 lipca 2008 r., II UZ 28/08, nie publ., z dnia 20 listopada 2009 r., III CZ 49/09, nie publ. I z dnia 24 czerwca 2010 r., IV CZ 32/10, nie publ.).

Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd I instancji niesłusznie przyjął, że powód uprawdopodobnił okoliczności uzasadniające wnioski o przywrócenie terminu.

W orzecznictwie przyjmuje się, że brak winy występuje w wypadku takiej choroby strony, która uniemożliwia dokonanie czynności procesowej (vide: postanowienie SN z dnia 19 grudnia 2012 r., II CZ 146/12, Lex nr 1288652).

Tymczasem ani z twierdzeń skarżącego ani

z przedłożonej przez niego dokumentacji nie wynika, że w terminie do wniesienia apelacji, tj. od 22 maja 2013 roku do dnia 5 czerwca 2013 roku jego stan zdrowia był na tyle ciężki, że nie mógł w tym czasie wywieść apelacji od przedmiotowego wyroku. W szczególności powód nie przedstawił okoliczności świadczących o tym, że w wymienionym przedziale czasu był obłożnie chory bądź stan jego świadomości był ograniczony na tyle, że nie mógł sporządzić stosownego pisma procesowego. Przeciwnie – skarżący wyjaśnił, że od maja 2013 roku do kwietnia 2014 roku nie przebywał w szpitalu, a cierpiał w tym czasie na dolegliwości dotyczące jego biodra, kolana i stopy, wynikające z wypadku z 1987 roku. Znajdująca się w aktach sprawy dokumentacja medyczna (k. 66-80) ukazuje przewlekły charakter schorzeń powoda, lecz nie przemawia za usprawiedliwieniem niewniesienia przez skarżącego apelacji w terminie. Choroba, na którą cierpiał powód, istniała na długo przed okresem do zaskarżenia wyroku i brak w niniejszej sprawie okoliczności świadczących o tym, że uległa ona w przedmiotowym terminie takiemu zaostrzeniu, które szczególnie utrudniałoby powodowi obronę jego praw.

W związku z powyższym, Sąd Okręgowy na podstawie art. 373 k.p.c.

odrzuć apelację powoda jako spóźnioną. Tym samym Sąd II instancji nie był uprawniony do badania merytorycznej zasadności podniesionych w apelacji zarzutów.